

Unix - architektura, programowanie i administrowanie

Sprawozdanie z projektu "Wieloprocessowy system
realizujący komunikację w języku Linda przy pomocy
kolejek komunikatów."

Konrad Kaproń
Mateusz Morusiewicz
Marcin Suwała

Spis treści

1. Zadanie projektowe	2
1.1.	2
2. API biblioteki	3
.	3
3. Podział na moduły oraz schemat komunikacji	5
3.1. Protokół	5
3.2. Zapytanie klienta	5
3.3. Odpowiedź serwera	5
4. Szczegółowy opis interfejsu użytkownika	6
4.1. Serwer	6
4.2. Klient	6
Logowanie	7
Wykorzystane narzędzia	8
Opis metodyki testów i wyników testowania	9

1. Zadanie projektowe

W ramach projektu została stworzona biblioteka krotek, oraz wykorzystujące ją proste serwer i klient krotek.

Biblioteka umożliwia tworenie krotek złożonych z trzech podstawowych typów: string, integer, float. Dodatkowo, biblioteka umożliwia porównanie krotki ze wzorcem oraz serializację i deserializację krotek.

Serwer krotek zapewnia możliwość przechowania krotek i zapytań o nie, realizuje wysyłanie krotek (output) i odbieranie krotek (input, read). Odbieranie krotek polega na przekazywaniu jednej z krotek, która jest zgodna z podanym wzorcem. Zarówno odbieranie jak i wysyłanie krotek to operacje atomowe i blokujące, które są zrealizowane przy pomocy kolejek komunikatów.

2. API biblioteki

Biblioteka krotek udostępnia funkcje zarządzające krotkami:

- Alokacja i dealokacja pamięci na poszczególne składowe,
- Tworzenie krotek na podstawie szablonu,
- Przypisywanie typów i wartości do poszczególnych składowych,
- Porównywanie krotek na podstawie szablonów i wartości,
- Serializację i deserializację krotek.

Listing 2.1. Struktura krotki

```
typedef struct tuple_element {
    uint16_t type;
    union {
        int i;
        float f;
        char *s;
    } data;
} tuple_element;

typedef struct tuple {
    unsigned nelements;
    struct tuple_element *elements;
} tuple;
```

Listing 2.2. Funkcje tworzące i usuwające krotki

```
tuple *tuple_make(const char *format, ...);
tuple *tuple_make_nelements(unsigned nelements);

void tuple_free(tuple *obj);
```

Listing 2.3. Funkcje pomocnicze dla krotek

```
int tuple_typeof(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_operator(const tuple *obj, unsigned position);
int tuple_compare_to(const tuple* obj, const tuple *blueprint);

int tuple_to_buffer(const tuple *obj, char *buffer, int size);
tuple *tuple_from_buffer(const char *buffer);

char *tuple_error_to_string(int code);
```

Listing 2.4. Funkcje inicjalizujące pola krotek

```
int tuple_set_int(tuple *obj, unsigned position, int input);
int tuple_set_float(tuple *obj, unsigned position, float input);
int tuple_set_string(tuple *obj, unsigned position, char *input);

int tuple_set_int_op(tuple *obj, unsigned position,
                    int input, uint16_t operator);

int tuple_set_float_op(tuple *obj, unsigned position,
                      float input, uint16_t operator);

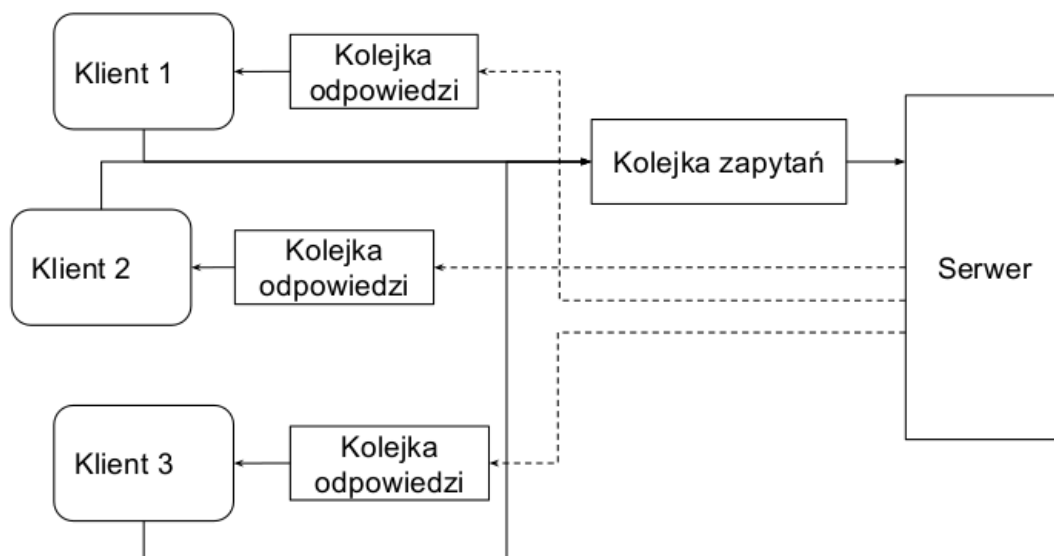
int tuple_set_string_op(tuple *obj, unsigned position,
                       char *input, uint16_t operator);
```

Listing 2.5. Funkcje pobierające pola krotek

```
int tuple_get_int(const tuple *obj, unsigned position,
                 int *output);

int tuple_get_float(const tuple *obj, unsigned position,
                  float *output);

int tuple_get_string(const tuple *obj, unsigned position,
                   char **output);
```


Rys. 2.1. Schemat komunikacji

3. Podział na moduły oraz schemat komunikacji

System podzielony jest na trzy moduły:

1. Bibliotekę,
2. Serwer,
3. Klienta

Serwer oraz klient korzystają z biblioteki do obsługi krotek przy komunikacji.

3.1. Protokół

Serwer tworzy kolejkę komunikatów o określonej nazwie (*/Linda – Server*). Klienci wkładają do kolejki zapytania dotyczące krotek. Klient, przed włożeniem zapytania do kolejki serwera, tworzy własną kolejkę o nazwie takiej, jak jego PID. Umożliwi to odebranie odpowiedzi od serwera.

3.2. Zapytanie klienta

Kolejne pola komunikatu klienta:

1. Wielkość struktury pid_t (1B)
2. PID procesu klienta (2-4B)
3. Numer komendy (operacji) (1B)
4. Krotkę po serializacji (pozostałe miejsce)

Maksymalny rozmiar komunikatu jest definiowany przez klienta i jest stały, przyjęte jest 256 bajtów (domyślny rozmiar komunikatu w kolejce systemowej). Zmiana maksymalnego rozmiaru komunikatu wymaga rekompilacji programu.

Numery komend są jak następuje:

- 1: send,
- 2: read,
- 4: get

3.3. Odpowiedź serwera

Kodowanie komunikatu serwera zawiera:

1. Kod wyjścia (1B)
2. Krotka po serializacji (jeśli dotyczy)

Maksymalny rozmiar komunikatu zwrotnego tak jak w zapytaniu klienta. Kod wyjścia to 0, jeśli operacja się powiodła (udało się dodać krotkę przy operacji "send", została dopasowana krotka przy operacji "read" lub "get").

W razie błędu komunikacji z klientem krotka dla operacji "get" krotka zostaje usunięta z serwera.

4. Szczegółowy opis interfejsu użytkownika

Do dyspozycji użytkownika są gotowe funkcje w C służące do obsługi krotek po stronie klienckiej oraz serwerowej. Poza funkcjami dostępne są: gotowy program służący za serwer oraz prosty klient shellowy do odbierania i wysyłania krotek.

4.1. Serwer

Funkcja C tworząca serwer to `voidrun_server(char *server_name);`, za argument przyjmującą nazwę głównej kolejki systemu do obsługi krotek.

Program *server* umożliwia stworzenie serwera o predefiniowanej nazwie kolejki komunikatów */Linda – Server*.

4.2. Klient

Funkcja C służąca do wysyłania krotek to `staticvoiddo_request(tuple*obj, intrequest, constchar*server_queue_name);`. Za argumenty przyjmuje:

- *obj*: wskaźnik do krotki (tworzonej przy pomocy funkcji z biblioteki),
- *request*: operacja do wykonania (send, read, get),
- *server_queue_name*: nazwa kolejki serwera

Program *client* pozwala na wykonywanie operacji na krotkach, łączy się do kolejki komunikatów serwera o nazwie */Linda – Server*. Pobranie krotki (operacje *read* i *get*) powodują zawieszenie programu do czasu otrzymania odpowiedzi. Przykłady użycia programu:

1. *clientsend – n2 – sLinda – i42*
2. *clientget – n2 – sany – igt40*
3. *clientget – n1 – ieg32*
4. *clientsend – n1 – i32*

Listing 4.1. Użycie programu server

```
client --help
Usage:
./client send|read|get -n [int] [elements]
      Where elements is -i|-f|-s [operator] [value]
      Where operator is eq|lt|le|gt|ge|any
                    (only specified if command != send)
      With operator == any value is forbidden
```

Logowanie

Wszystkie błędy są logowane przy pomocy funkcji perror, a informacje mniej krytyczne przy pomocy printf. W połączeniu z pracą na pierwszym planie umożliwia to pełną integrację z systemd-journald.

Wykorzystane narzędzia

// TODO

Opis metodyki testów i wyników testowania

// TODO